

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/56/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715200320
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2715200320.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci žalobkyne: J. N., M.. XX.XX.XXXX, Q. XXX XX U. F. Č.. XX, zast. advokátom JUDr. Jánom Pekarom, AK so sídlom Potočná 191/39, Skalica proti žalovanej: L. Š., M.. XX.XX.XXXX, Q. XXX XX U. F. Č.. XXX, zast. advokátkou Mgr. Annou Šeniglovou, AK so sídlom Školská ul. 6, Holíč, o zaplatenie 2.443 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 447,43 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.
- III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd uložil povinnosť žalovanej zaplatiť jej sumu 2.443 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2.443 eur od 01.08.2012 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania. Žalobu odôvodnila tým, že v rámci dedičského konania bola ona a žalovaná (jej sestra) dedičkami po svojich rodičoch. Žalovaná nadobudla konkrétne nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva s podmienkou, že v prípade ich predaja je povinná vyplatiť jej podiel. Žalovaná zdedené nehnuteľnosti predala, sumu 2.443 eur predstavujúcu polovicu kúpnej ceny jej nevyplatila ani na výzvu.

2. OS Skalica vydal dňa 23.04.2015 platobný rozkaz č. k. 7C/56/2015-23, proti ktorému podala žalovaná riadne a včas odpor popierajúc tvrdenia žalobkyne. Podľa žalovanej ona eviduje voči žalobkyni pohľadávku vo výške 4.042,71 eur z titulu náhrady za neužívanie spoločných nehnuteľností za obdobie od 15.9.2011 do 31.12.2013, ktoré nehnuteľnosti nadobudli strany sporu (každá v 1/2-ci) v dedičských konaniach po rodičoch (sp. zn. D 1904/82, D 1905/82). Žalovaná si pohľadávku uplatnila voči žalobkyni aj listom z 29.8.2014, vyzvala ju na úhradu v lehote do 10.9.2014. Podľa vyjadrenia žalovanej si žalobkyňa s manželom dali zapísať vlastníctvo zdedeného rodinného domu s. č. 72 v celosti aj napriek vedomosti o jej vlastníctve v 1-ci k predmetnému domu. Z tohto dôvodu sa žalovaná v samostatnom súdnom konaní (OS Skalica, sp. zn. 7C/97/2015) domáha voči žalobkyni určenia svojho vlastníctva. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a odvolávajúc sa na §580 OZ si žalovaná započítala voči žalobkyni svoju pohľadávku do výšky 2.443 eur a žiadala návrh zamietnuť.

3. Žalobkyňa nesúhlasila so vzájomným návrhom, žiadala prejednať každú vec v samostatnom konaní. Žalovaná žiadala návrh zamietnuť.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 7C/56/2015-123 z 12.9.2017 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 7C/56/2015-123 z 12.9.2017, ktorý bol zrušený uznesením KS v Trnave č.k. 25Co/215/2017-130

z 24.1.2018. Následne súd postupoval v intenciách súdu druhého stupňa súc viazaný jeho právnym názorom.

5. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami strán sporu, pripojeným spisom Okresného súdu Skalica sp. zn. 7C/97/2015, kúpnu zmluvou zo dňa 26.6.2012, návrhom na vklad k predmetnej kúpnej zmluve, rozhodnutím štátneho notárstva v Senici sp.zn. D 1905/82 z 21.12.1982, rozhodnutím štátneho notárstva v Senici sp.zn. D 1904/82 z 21.12.1982, výzvami navrhovateľky na zaplatenie zo dňa 18.12.2013 a zo dňa 5.2.2014, výzvou právnej zástupkyne na zaplatenie náhrady za užívanie nehnuteľnosti z 29.8.2014, písomnými vyjadreniami účastníkov, listami vlastníctva (ďalej len „LV“.) Č.. XXX J. Č.. XXXX, ohliadkou, správou od HRF REALITY, s.r.o. z 17.9.2018, odborným posudkom č. 6/2018 I.. L., listami vlastníctva z 20.9.2018 (LV č.: XXXX, XXXX, XXX, XXXX), ocenením nehnuteľností I.. P., odborným stanoviskom č. 180/2018 znalca I.. F., vyjadrením realitnej kancelárie HRF REALITY, s.r.o. z 17.9.2018, odborným posudkom č. 6/2018 I.. L., ohliadkou, odborným stanoviskom č. 180/2018, ako i ostatným obsahom spisu a zisti tento stav vecí:

6. Strany sporu sú sestry a zákonné dedičky po svojich rodičoch, T. L., S. XX.XX.XXXX J. D. L., S. R. XX.X.XXXX. Z obsahu rozhodnutí štátneho notárstva v Senici sp. zn. D 1905/82-8 zo dňa 21.12.1982 (po neb. otcovi D. L.) a sp. zn. D 1904/82 zo dňa 21.12.1982 -10 mal súd preukázané, že zákonnými dedičkami sú rovnodielne obe účastníčky konania. Predmetom dedičstva boli nehnuteľnosti poľnohospodárskeho charakteru nachádzajúce sa v k. ú. U. F. zapísané v PK vložke č. XXX (podiel v spoločnom lese v 9/20), PK vložke č.XXX (p.č. XXXX v 1/5), PK vložke č.XXX (p.č. XXXX, U..Č.. XXXX, U..Č.. XXXX, U..Č.. XXXX F. X/X), PK vložke č.XXX (podiel v spoločnom lese v1/3), PK vložke č.XXX (p. č. XXXX F. X/2), PK vložke N. (podiel v spoločnom lese v 1/9), PK vložke č.XXXX (p. č. XXXX/X, U.. Č.. XXXX/X, U.. Č.. XXXX/X, U..Č.. XXXX, U.. Č.. XXXX v celosti), PK vložke č.XXXX (p. č. XXXX, U..Č.. XXXX F. X/XX). Predmet dedičstva prevzala žalovaná ako dedička s podmienkou, že ak by za tieto pozemky obdržala náhradu pri ich výkupe alebo vyvlastnení, bude povinná ustupujúcej dedičke (žalobkyni) vyplatiť zákonný podiel (ihneď).

7. Z obsahu kúpnej zmluvy č. 1324/12 zo dňa 26.6.2012 mal súd objektívne preukázané, že žalovaná predala spoločnosti Slovensko Eichhorn Agro s.r.o. vyššie špecifikované nehnuteľnosti za kúpnu cenu 4.887,44 eur. Predmetná kúpna zmluva bola odovzdaná spolu s návrhom na vklad na kataster dňa 9.7.2012. Túto skutočnosť ani žalovaná nerozporevala.

8. Žalobkyňa predložila súdu písomné výzvy (zo dňa 18.12.2013 a zo dňa 05.02.2014) pre žalovanú na zaplatenie, ale nepreukázal či predmetné výzvy dala na poštovú prepravu. Žalobkyňa odôvodnila dátum 1.8.2012, od kedy žiada priznať úrok z omeškania tým, že právna zástupkyňa kupujúcej spoločnosti im uviedla, že najneskôr k 1.8.2012 bola kúpna cena zaplatená.

9. Žalovaná uviedla, že v rámci obrany proti platobnému rozkazu uplatnila len kompenzačnú námietku (nie vzájomný návrh) do výšky uplatnenej pohľadávky. Má za to, že sú splnené hmotno-právne podmienky na započítanie podľa § 580 OZ: ide o vzájomné pohľadávky medzi tými istými subjektmi; ide o plnenie rovnakého druhu (peňažné pohľadávky); obe pohľadávky sú splatné a obe sú spôsobilé na započítanie podľa §581 OZ. Zároveň na pojednávaní vykonala relatívny právny úkon, a to započítanie ich pohľadávky vyčíslenej vo výške 4042,71 eur ako náhradu za nadmerné užívanie nehnuteľností žalobkyňou odvolávajúc sa na §41 ods. 3 OZ. Podľa jej názoru je započítanie dôvodné, žiada mu vyhovieť a žalobu zamietnuť. Sumu 4042,71 eur odôvodnila tým, že predstavuje polovicu z sumy 8085,42 Eur a sumu si účtuje za užívanie jej spoluvlastníckeho podielu na dome s. č. XX za obdobie od 15.9.2011 do 31.12.2013 (837 dní) pri sume 9,66 eur denne. Predmetnú sumu 4042,71 eur žiadala žalovaná zaplatiť od žalovanej do 10.9.2014. Žalovaná upravila výšku sumy na započítanie na pojednávaní na pojednávaní 20.9.2018 na sumu 2444,17 eur počítajúc ju od 15.9.2011 do 31.7.2014 pri mesačnom nájomnom 140 eur (t.j. 4,66 eur denne) v sume 4880,34 eur deleno podiel 1-ce žalovanej. Ale keďže žalobkyňa žiada zaplatiť 2443 eur, žalovaná požiadala započítať len túto sumu.

10. Z obsahu pripojeného spisu OS Skalica sp. zn. 7C/97/2015 mal súd preukázané, Ž. L. Š. ako žalobkyňa (v tomto konaní je to žalovaná) sa voči J. N. a jej manželovi domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti z dôvodu, že ide o nehnuteľnosť (rodinný dom), ktorý nadobudla P. J. N. v rámci dedičského konania po rodičoch, každá nadobudla 1/2-cu s rodinného domu v k. ú. U. F. so s.č. XX (staré

č. XX) zapísaný na LV č. XXXX. J. N. sa s manželom v konaní bráni tým, že už v minulosti vyplatili L. Š. jej spoluvlastnícky podiel na dome a preto sú oprávnené zapísať len oni ako vlastníci predmetného domu.

11. OS Skalica rozsudkom č.k. 7C/97/2015-88 z 8.3.2016 vyhovel žalobe L. Š. (v tomto konaní je žalovaná) okrem iného určil, že L. Š. je podielovou spoluvlastníčkou v 1-ci na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. a obci U. F., zapísanej Okresným úradom - odbor katastrálny na LV č. XXXX a to rodinný dom s.č. XX stojacom na p.reg „C“ č. XXX. Súd vychádzal z listín predložených stranami sporu. KS v Trnave predmetný rozsudok potvrdil rozsudkom č. k. 9Co/141/2016-162 z 18.7.2017. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9.8.2017 v spojení s rozsudkom KS uvedeného v tomto odseku odôvodnenia. Z obsahu spisu sp. z. 7C/97/2015 súd zistil, že žalovaní sú v konaní zastúpení osobou s právnym vzdelaním v rámci svojho odvolania nenamietali skutočnosť, že dom so s.č. XX stojí na p. reg. „C“ č. XXX.

12. Žalobkyňa reagujúc na kompenzačnú námietku žalovanej uviedla, že dom so s.č. XX nemá prípojku na vodu ani WC, voda a plynové kúrenie je len v kuchyni (vo dvore) prerobenej z skladu dreva, ktorá nie je umiestnená na tej iste parcele ako dom so s.č. XX. Podľa jej názoru je hodnota nájmu v dome 0 eur.

13. Následne žalobkyňa predložila súdu odborný posudok č. 6/2018 autorizovaného geodeta I. L., v ktorom je uvedené, že na pozemku p.č. XXX sa uvedený rodinný dom s.č. XX vedený na LV č. XXXX nenachádza. Vyplýva to aj z geodetickej časti dokumentácie. S odkazom na obsah odborného posudku vyhodnotila započítanie žalovanej za nedôvodné. Zastáva názor, že žalovaná nemá vlastnícky vzťah k nehnuteľnosti dom s.č. XX (ani spoluvlastnícky).

14. Z obsahu LV č. XXXX z 20.9.2018 súd zistil, že je na ňom zapísaný rodinný dom so s.č. XX stojaci na p.č. XXX a ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti sú tu vedení žalobkyňa s manželom. Z obsahu LV č. XXXX S. 20.9.2018 súd zistil, že dom so s.č. XX stojí na parc. č. XXX a je v podielovom spoluvlastníctve žalovanej v 1 a žalobkyne s manželom v 1. Z obsahu C. Č. XXXX z 20.9.2018 súd zistil, že je tu vedená parc. reg. „C“ č. XXX o výmere XXX m² a strany sporu sú podielové spoluvlastníčky predmetnej parcely každá v 1/10-ne. Z obsahu LV č. XXX z 20.9.2018 súd zistil, že parc. reg. „C“ č. XXX o výmere XXX m² je v podielovom spoluvlastníctve žalovanej v 1-ci a žalobkyne s manželom v 1.

15. Žalovaná ku svojej kompenzačnej námietke uviedla, že ako podielová spoluvlastníčka domu s. č. XX s pozemkami sa domáha voči žalobkyne peňažného plnenia, lebo neužíva svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti. Žalobkyňa užíva vec nad rámec svojho podielu bez dohody, čím obmedzuje jej práva. Pritom sa odvoláva na § 136 ods. 1 OZ, § 137 ods.1 OZ a § 139 ods. 1 OZ. Podľa názoru žalovanej splnila všetky hmotnoprávne podmienky k započítaniu a vzájomné pohľadávky zanikli kompenzáciou. K zániku započítaním došlo, keď sa vzájomné peňažné zročné pohľadávky toho istého druhu stretli. Pohľadávka žalobkyne vyplýva z kúpnej zmluvy ako podielu 1-ci cena za predaj pozemkov, pohľadávka žalovanej predstavuje náhradu za užívanie nehnuteľností žalobkyňou nad rámec spoluvlastníckeho podielu a podľa žalovanej urobila započítavací prejav minimálne počas konania súdu prvého stupňa listom z 2.5.2015 (odpor proti platobnému rozkazu) resp. na pojednávaní dňa 24.11.2015. Pohľadávku voči žalobkyne si uplatnila listom z 29.8.2014 a žiadala zaplatiť sumu do 10.9.2014.

16. Žalovaná predložila k preukázaniu hodnoty nájmu za nehnuteľnosť listinu, ktorú označila ako stanovisko (odborné posúdenie) realitnej kancelárie. Z obsahu predmetnej listiny vyhotovenej realitou a dražobnou spoločnosťou HRF REALITY, s.r.o. z 17.9.2018 mal súd preukázané, že realitná kancelária síce vypísala špecifikáciu nehnuteľností, ku ktorej má určiť nájom, ale jasne v popise nehnuteľnosti uviedla, že „nehnuteľnosti osobne nevideli, nepoznajú ich skutočný stav, vychádzajú len z listov vlastníctva, fotografií a popisu stavu domu v zápisnici súdu z 5.6.2018“. Avšak v poslednej vete realitná kancelária uviedla, že „môže potvrdiť, že obdobné nehnuteľnosti prenajímal sociálne slabším rodinám od 140 eur do 230 eur mesačne bez energií.

17. K rozpornosti či dom s.č. XX stojí na p.č. XXX Č. XXX žalovaná uviedla, že dom stojí na oboch parcelách a stál na tom istom mieste aj v roku 1982, v čase úmrtia rodičov strán sporu.

18. Z obsahu ocenenia nehnuteľnosti dom s. č. XX „s príslušenstvom“ v obci U. F., vyhotovený znalcom I. P. v roku 1983 (január) súd zistil, že podľa nákresu sa na p.č. XXX nachádza dom s.č. XX a na p.č. XXX je „letná kuchyňa a práčovňa“.

19. Súd vykonal ohliadku nehnuteľností na mieste samom. Mal preukázané, že dom so s.č.. XX je umiestnený pri hlavnej ceste. Následne na dvore je postavená ďalšia miestnosť, slúžiaca ako kuchyňa s vodou a plynovým kúrením, vedľa je pristavená budova (v minulosti to boli chlievy) a suché WC. Sú to klasické stavby ktoré sa stavali v dvore za hlavným domom a slúžili ako chlievy, sklad dreva, letné kuchyne a suché WC. Takýmto stavbám sa osobitné súpisné číslo nepridelovalo, avšak z geodetických prác je súdu všeobecne známe, že každá stavba sa zapisovala na samostatnú parcelu. Pri ohliadke súd zistil, že v dome s.č. XX býva okrem žalobkyne aj jej manžel a syn.

20. Z obsahu odborného stanoviska č. 180/2018 znalca I.. F. (predložila ho žalobkyňa) súd zistil, že nájom v stavbách: rodinný dom s.č. XX na p.č. XXX a letnej kuchyne na p.č. XXX (spolu s stienkou, skladosm, prípojkou vody, spevnené plochy, podzemná pivnica, suchý záchod, altánok) a p.č. XXX J. Č.. XXX je celkovo 1.160 eur na rok.

21. Podľa tvrdenia žalobkyne súd v konaní sp. zn. 7C/97/2015 dospel k záveru, že jeho mandantka použila sumu 12.000 Kč na zapltenie kúpnej ceny za polovicu rodinného domu s pozemkom pre žalovanú. Preto považuje za rozporné s dobrými mravmi, aby mala platiť za prenájom domu a pozemku.

22. Právna zástupkyňa žalovanej sa vyjadrila k odbornému stanovisku č. 180/2018. Výpočet prenájmu považuje za neprimerane nízky, podhodnotený. Zároveň dala súdu do pozornosti, že v zmysle odborného stanoviska je nehnuteľnosť prenajímateľná a za viac ako 0 eur, ako to tvrdila žalobkyňa. Kompenzačnou námietkou si uplatnila vzájomný nárok spôsobilý na započítanie, pohľadávku náhrady za neužívanie jej podielu na nehnuteľnosti a je oprávnená si započítať aj spornú pohľadávku. Žalovaná sa v závere vyjadrila, že si uplatňuje na započítanie jej pohľadávku za obdobie od 15.9.2011 do 31.12.2014, t.j. za 1567 dní a počítajúc z ceny určenej znalcom 1160 eur dostala sumu 3,22 eur denne x 1597 deleno 2. Takto dospela k sume 2522,87 eur za vyššie uvedené obdobie, ale na započítanie žiadala započítať pohľadávku len 2443 eur, ktorú sumu od nej žiada žalobkyňa. Nesúhlasila s návrhom žalobkyne, aby sa pri započítaní bral ohľad na sumu 12000 Kčs platenú v minulosti žalobkyňou žalovanej z dôvodu, že žalobkyňa pri platbe neurčila titul vyplatenia predmetnej sumy a po vyplatení predmetnej sumy stav vlastníctva na nehnuteľnosti (dom s.č. XX) sa nezmenil.

23. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

24. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

25. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

28. Podľa §580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zanik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

29. Podľa § 581 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka, započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia. Započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte

nie je splatná. Dohodou účastníkov možno započítaním vyrovať aj pohľadávky uvedené v odsekoch 1 a 2.

30. Podľa § 136 ods. 1 OZ, vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

31. Podľa § 137 ods. 1 OZ, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

32. Podľa § 139 ods. 1 OZ, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa §3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (účinných k 01.08.2012, od kedy si žalobkyňa uplatnila úroky z omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu..

35. Predmetom konania je zaplatenie sumy ako polovice kúpnej ceny za predané nehnuteľnosti s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia a kompenzačná námietka žalovanej, v rámci ktorej sa domáha započítať jej pohľadávku voči žalobkyni titulom náhrady za užívanie aj jej podielu na nehnuteľnosti žalobkyňou.

36. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, vyjadreniami účastníkov, ohliadkou, odborným stanoviskom I.. F., všetky dôkazy vyhodnocoval individuálne aj vo vzájomných súvislostiach. Súd mal preukázané, že strany sporu ako zákonné dedičky dedili rovnodielne v dedičských konaniach po svojich rodičoch v zmysle dedičských rozhodnutí zo dňa 21.12.1982 (sp. zn.: D 1905/82D 1904/82). Žalovaná nadobudla nehnuteľnosti v k. ú. U. s podmienkou povinnosti vyplatiť žalobkyni ako ustupujúcej dedičke jej zákonný podiel ihneď po obdržaní náhrady za pozemky. Žalovaná vyššie uvádzané nehnuteľnosti predala za kúpnu cenu 4.887,44 eur (kúpna zmluva zo dňa 26.6.2012, zavkladovaná dňa 9.7.2012). Polovica z kúpnej ceny predstavuje sumu 2.443 eur, ktorej úhrady sa žalobkyňa domáha spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania. Súd mal v konaní preukázané, že sumu 2.443 eur žalovaná doposiaľ neuhradila, čím sa bezdôvodne obohatila. Súd má za to, že pohľadávka žalobkyne v sume 2.443 eur s príslušenstvom je dôvodná.

37. Na druhej strane žalovaná nepopierajúc nevyplatenie sumy 2.443 eur žalobkyni svoje konanie odôvodnila tým, že si sumu započítala na svoju pohľadávku. Žalovaná v rámci obrany žiadala v konaní započítať jej pohľadávku voči žalobkyni do výšky žalovanej sumy z dôvodu, že žalobkyňa užíva s manželom aj jej polovicu rodinného domu so s. č. XX (staré č. XX) zapísaný na LV č. XXXX F. B.. Ú.. U. F. a teda má nárok na náhradu za neužívanie spoločných nehnuteľností za obdobie od 15.9.2011 do 31.12.2014, t.j. za 1567 dní. K sume 2522,87 eur dospela tak, že si vypočítala dennú náhradu za nájomné vychádzajúc z znalcom určenej ročnej sumy 1.160 eur, ktorú vydělila 365 dňami a dostala dennú náhradu 3,22 eur denne. Túto 3,22 eur vynásobila počtom dní 1567 a vydělila dvoma pre jej podielové spoluvlastníctvo 1/2-ce. Na započítanie však žiadala použiť len sumu, ktorá predstavuje žalovanú sumu 2.443 eur.

38. Súd sa musel s kompenzačnou námietkou obligatórne vypořadať ako s predbežnou otázkou, aby si mohol ustáliť dôvodnosť žaloby. Súd sa so započítaním zaoberal aj napriek nesúhlasu žalobkyne, lebo započítanie možno vykonať aj bez jej súhlasu či proti jej vôli. Súd staval na tom, že inštitút „započítanie (compensatio)“ predstavuje jeden zo spôsobov zániku vzájomne sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Ide o formu bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa neuskutočňuje skutočným plnením, ale započítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. Záväzok môže zaniknúť započítaním v zmysle § 580 OZ buď jednostranným právnym úkonom dlžníka alebo dohodou (§ 581 OZ). V tomto konkrétnom konaní žalovaná vykonalala jednostranný právny úkon, vyzvala žalobkyňu na započítanie písomne v odpore a aj v rámci pojednávania. Pred tým, než sa súd mohol zapodievať samotným

započítaním zo strany žalovanej, skúmal splnenie zákonných podmienok započítania jednostranným právnym úkonom, ktorými sú: a) vzájomnosť pohľadávok; b) pohľadávky sú rovnakého druhu; c) prejav smerujúci k započítaniu, d) pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie.

38.1 Súd sa ako prvé vyporiadal s tým, či má žalovaná pohľadávku voči žalobkyni, keďže žalobkyňa toto tvrdenie popiera. Na zistenie týchto skutočností si súd pomohol obsahom pripojeného spisu OS Skalica sp. zn. 7C/97/2015 a zistil, že žalovaná sa voči žalobkyni a jej manželovi domáhala určenia vlastníckeho práva v podiele 1/2-ce k nehnuteľnosti (dom v k. ú. U. F. so s. č. XX na parc. č. XXX zapísaný na LV č. XXXX) z dôvodu, že polovicu domu nadobudla s J. N. v rámci dedičského konania po rodičoch. J. N. sa s manželom v konaní bránila tým, že už v minulosti vyplatili L. Š.V. jej spoluvlastnícky podiel na dome a preto sú oprávnené zapísaní len oni ako vlastníci predmetného domu. Z obsahu celého konania sp. zn. 7C/97/2015 a výsluchov účastníkov na pojednávaní 12.11.2015 mal súd preukázané, že ako predbežnú otázku súd vyriešil, či sú J. N. s manželom oprávnené zapísaní ako jediní vlastníci domu alebo je podielovou spoluvlastníčkou J. N.. OS Skalica rozsudkom č.k. 7C/97/2015-88 z 8.3.2016 (súd odkazuje bližšie na ods. 11 odôvodnenia tohto rozsudku) určil, že L. Š. (v tomto konaní žalovaná) je podielovou spoluvlastníčkou v 1-ci na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. a obci U. F., zapísanej Okresným úradom - odbor katastrálny na LV č. XXXX a to rodinný dom s.č. XX stojacom na p.reg „C“ č. XXX. Súd dodáva, že v konaní sp. zn. 7C/97/2015 rozhodoval súd viazaný petitom žalobkyne (t.j. na p.č. XXX) majúc na pamäti, že nemôže v záujme rovnosti zbraní niektorej zo strán radiť pri špecifikácii petitu. Súd rozhodol okrem iného na základe LV č. XXXX predloženého L. Š. , na ktorom bola riadne uvedený dom s.č. XX a žalovaná netvrdila, že sa protistrana domáha vlastníctva k inému domu či neexistujúcemu domu. Ani v rámci tohto konania to žalovaná zo začiatku nenamietala, súdu potvrdila že dom so s.č. XX stojí stále na tom istom mieste a súd mal preukázané, že nehnuteľnosť užíva v zložení stavieb, ako ich zdedila. Nehnuteľnosti užíva celé. Súd mal ohliadkou na mieste samom potvrdené, že dom so s.č. XX stojí slúžiac na spanie (tiež ako obývačka) žalobkyne s manželom a jej syna, majú tam špajzu. Vo dvore je postavená ďalšia budova, ktorá sa používa ako kuchyňa, je tu zavedený plyn a voda. Za touto stavbou je prístavba , ktorá v minulosti slúžila pre ošípané a suché WC. Už pri oceňovaní nehnuteľností znalcom I.. P. v roku 1983 vyhotovil nákras domu s.č. XX stojacom na p.č. XXX a na p.č. XXX zakreslil letnú kuchyňu a práčovňu. Z toho vyplýva že budova postavená vo dvore sa používala ako kuchyňa už v roku 1982, ako pri dedení celej nehnuteľnosti stranami konania po rodičoch. Následne až v priebehu tohto konania žalobkyňa brániac sa proti kompenzačnej námietky popierala nárok žalovanej z dôvodu, že dom s.č. XX nestojí na p.č. XXX (ako je to uvedené v rozsudku č.k. 7C/97/2015-88 z 8.3.2016), odkazujúc na LV č. XXXX J. C. Č.. XXXX i odborný posudok I.. L.. Vzhľadom na túto rozpornosť si súd musel poriešiť aj to, či je žalovaná vôbec spoluvlastníčkou domu so s.č. XX a či tento dom stojí na parc.č. XXX. Dôležitá je vedomosť, že v rámci obce nie je možné aby viac domov malo pridelené to isté súpisné číslo- čiže ak mal súpisné číslo XX dom, kde žalobkyňa býva, ide stále o ten istý dom. Skutočnosť zistené vyššie z vyjadrení strán sporu (v rámci tohto odseku), z ohliadky súdu na mieste samom a berúc do úvahy fakt, že v konaní sp. zn. 7C/97/2015 bolo predložené len LV č. XXXX a žalobkyňa to vtedy ani nenamietala, ani nenamietala že by v dome s.č. XX nebývala, súd si ustáli, že taktiež mala vedomosť o ktorý dom so s.č. XX je spor, ktorého sa vec týka. Keďže v tom konaní (sp. zn. 7C/97/2015) strany sporu nepredložili iný list vlastníctva, ktorým by preukázali duplicitu zápisu domu s.č. XX aj na p.č. XXX aj na p.č. XXX , súd po vykonanom dokazovaní vychádzal len z LV č. XXXX. Preto súd vychádzal z toho, že žalobkyňa býva s manželom a synom stále v tom istom dome s.č. XX v k.ú. a obci U. F. , na tom istom mieste, ktorý dom s parcelami v polovici zdedila a užíva letnú kuchyňu s ďalšou prístavbou za ňou. Súd sa v tomto osobitnom, nie bežnom prípade, odvoláva na vyššiu spravodlivosť a podporne na Radbruchovu formulu a ustálil si, že podstatné je fakt, že žalobkyňa s rodinou užíva stále tie isté nehnuteľnosti bez ohľadu na to či sú na p. č. XXX alebo XXX. Súd je toho názoru, že by bolo v rozpore s dobrými mravmi, ak by konštatoval, že žalovaná nemá nárok na náhradu za užívanie nehnuteľnosti, keďže ide stále o tie isté nehnuteľnosti a preukázateľne sú stále užívané celé žalobkyňou. Pre tento záver súd podporne načrel do záverov z rozsudku č.k. 7C/97/2015-88 z 8.3.2016, v ktorom sa vykonávalo dokazovanie ohľadom vlastníctva i ohľadom vydržania a bolo preukázané užívanie celej nehnuteľnosti len žalobkyňou. Z týchto myšlienkových pochodov si súd ustálil, že žalovaná sa oprávnené domáha náhrady za užívanie jej podielu na nehnuteľnosti a teda jej pohľadávka voči žalobkyni je dôvodná. Ako podielová spoluvlastníčka má právo podieľať sa na užívaní svojho podielu a keďže jej to nie je umožnené, má právo domáhať sa náhrady . Súd je toho názoru, že obe sú to pohľadávky spôsobilé na započítanie, keďže súd sa už vyššie aj vyporiadal s existenciou pohľadávky žalovanej. Súd dodáva, že popretie pohľadávky (zo strany žalobkyne) nemôže vyvolať stav nespôsobilosti na započítanie.

38.2 Súd pokračoval ďalej v skúmaní hmotnoprávnych podmienok započítania. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobkyňa má voči žalovanej pohľadávku titulom nevyplatenia 1/2-ce z obdržanej kúpnej ceny za predaj pozemkov. Žalovaná má voči žalobkyni pohľadávku z titulu náhrady za užívanie nehnuteľností žalobkyňou nad rámec spoluvlastníckeho podielu. Z toho vyplýva, že medzi sporovými stranami existujú vzájomné pohľadávky a obe sú rovnakého druhu, na peňažné plnenie. Súd mal v konaní preukázané, že žalovaná reálne vykonala voči žalobkyni prejav smerujúci k započítaniu. Učinila tak písomne v odpore voči platobnému rozkazu vydanému v tomto konaní (špecifikovaný v ods. 2 odôvodnenia rozsudku). Započítací prejav žalovaná urobila aj na pojednávaniach, naposledy dňa 22.1.2019. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že sú riadne splnené hmotnoprávne podmienky na započítanie pohľadávky.

38.3 Veriteľ a dlžník (strany sporu) majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu a tieto pohľadávky zaniknú vo všeobecnosti započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú. V tomto prípade žalovaná preukázala, že voči žalobkyni urobila prejav smerujúci k započítaniu. Súd mal preukázané, že žalobkyňa žiada zaplatiť 2443 eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 2443 eur od 01.08.2012 do zaplattenia a žalovaná žiada (podľa poslednej úpravy výšky sumy na pojednávaní dňa 22.1.2019) zaplatiť 2443 eur za obdobie od 15.9.2011 do 31.12.2014. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie, preto sa súd zaoberal tým, kedy došlo k „stretu“ pohľadávok. Súd vychádzal z myšlienkového pochodu, že k započítaniu pohľadávok nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretli, ale k započítaniu sa vyžaduje právny úkon smerujúci k započítaniu. Z dokazovania súd zistil, že prvý krát žalovaná preukázateľne použila jednostranný započítavací prejav v rámci odporu doručeného súdu 2.5.2015 (odpor je na čl.25) a naposledy na pojednávaní dňa 22.1.2019, kedy zvýšila sumu svojej pohľadávky a urobila započítavací jednostranný úkon.

38.4 Z hľadiska účinkov započítania je nevyhnutné konštatovať, že hoci nastolenie účinkov nastáva až na základe kompenzačného prejavu (existencia vzájomných pohľadávok nemá sama osebe právne účinky), tieto účinky nastávajú ku dňu stretu pohľadávok (t.j. okamihom splatnosti neskoršej z nich). Súd si v konaní ustálil, že pohľadávka žalobkyne sa stala splatnou dňa 09.08.2012 (odôvodnené je to v ods. 38.6 odôvodnenia rozsudku) a pohľadávka žalovanej sa stala splatnou 11.9.2014, lebo podľa písomnej výzvy mala žalobkyňa zaplatiť do 10.9.2014. Kompenzačný prejav jednej zo strán má teda spätné účinky (ex tunc) k okamihu, keď nastala splatnosť oboch pohľadávok. Z hľadiska účinkov započítania nie je preto rozhodujúci deň, kedy došlo k vykonaniu právneho úkonu smerujúceho k započítaniu, ale moment, keď nastala súčasne splatnosť oboch pohľadávok. Z vykonaného dokazovania súdu vyplynulo, že splatnosť oboch pohľadávok nastala 11.9.2014, kedy sa stala splatnou neskoršia pohľadávka. Uvedené má za následok, že dlžník pohľadávky skôr splatnej (v tomto prípade žalovaná) prestáva byť od okamihu vzájomného stretu pohľadávok v omeškaní a nie je povinný zaplatiť úroky z omeškania za dobu po tom, čo sa pohľadávky stretli. Z toho vyplýva, že po 11.9.2014 nie je povinný platiť úroky z omeškania požadované žalobkyňou. Avšak na jeho povinnosti zaplatiť úroky z omeškania za dobu od počiatku jeho omeškania do zániku pohľadávky sa nič nemení. Je preto zrejmé, že pri pohľadávkach, ktorých splatnosť nastala po splatnosti druhej strany, nevzniká nárok na úrok z omeškania, keďže v dôsledku započítania by zanikli ku dňu ich splatnosti. Naproti tomu veriteľovi, ktorý mal pohľadávky so skoršou splatnosťou, prináleží nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúcom po dni splatnosti jeho pohľadávok do momentu stretu, t.j. do 11.9.2014. Žalobkyňa žiadala úrok z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 2443 eur od 01.08.2012 do zaplattenia, ale aby súd mohol ustáliť ku dňu stretu pohľadávok výšku vzájomných pohľadávok, ktorú použije reálne na započítanie, dospel k potrebe vypočítať úrok z omeškania žiadany žalobkyňou a to za obdobie od 09.08.2012 do 11.9.2014 (dôvod začiatku plynutia úroku z omeškania je uvedený v ods. 38.5 odôvodnenia tohto rozsudku) vychádzajúc z teórie, že zaplattením istiny (zánikom istiny) prestanú rásť úroky. Matematickým výpočtom súd zistil, že úrok z omeškania za toto obdobie predstavuje sumu 447,43 eur. Žalovaná v rámci započítacej námietky nežiadala priznať úrok z omeškania, preto sa tým súd ani nezaoberal.

38.5 Medzi stranami sporu bola sporná výška náhrady (nájomného) za užívanie podielu žalovanej na nehnuteľnosti, preto súd za tým účelom vykonal dokazovanie formou odborného posúdenia. Žalovaná si uplatňovala výšku nájmu pôvodne odvolávajúc sa na vyjadrenie realitnej kancelárie. Súd neprihliadal na písomné stanovisko realitnej kancelárie z 17.9.2018 z dôvodu, že predmetná realitná kancelária nie je znaleckou organizáciou z odboru stavebníctva a hlavne z dôvodu, že ani reálne nehnuteľnosť nevidela. Preto ňou uvádzanú mesačnú výšku nájmu súd hodnotí ako neobjektívnu, ničím nepoloženú, neprofesionálnu. Neprofesionálnu súd vidí v tom, že na jednej strane uvádza že nehnuteľnosť nevidela

a na druhej strane tvrdí, že „obdobné nehnuteľnosti“ prenajímal. Odborným stanoviskom č. 180/2018 znalca I. F. mal súd preukázané, že nájom za užívanie nehnuteľností (špecifikované v ods. 20 odôvodnenia rozsudku) je celkovo 1.160 eur na rok. Túto sumu si súd ustálil ako základné ročné nájomné z dôvodov, že posúdenie reálne vykonal znalec z príslušného potrebného odboru, predložila ho žalobkyňa a žalovaná nepredložila iné odborné posúdenie znalca na určenie inej hodnoty nájmu. Podporne súd dodáva, že na poslednom pojednávaní si žalovaná uplatnila výšku nájmu počítajúc ho ako 3,22 eur denne (pri výške nájmu od znalca ide o sumu 3,17 eur denne). Samotná žalobkyňa výšku nájomného určeného znalcom nerozporovala. Preto súd pri výpočte nájmu vychádzal z tejto sumy 1.160 eur. Za účelom presného výpočtu si súd z toho vypočítal, že denne ide o sumu 3,17 eur (1160 eur : 365 dní). Žalovaná si uplatnila svoju pohľadávku titulom nájmu za obdobie od 15.9.2011 do 31.12.2014, t.j. za 1567 dní. Súd mal preukázané v konaní, že žalobkyňa nie len v období od 15.9.2011 do 31.12.2014 ale i doposiaľ v nehnuteľnosti býva a užíva, súd pri pohľadávke žalovanej vychádzal z tohto požadovaného obdobia. Súd kontrolou počtu dní v období od 15.9.2011 do 31.12.2014 zistil, že celkovo ide o 1203 dní (od 15.9. do 30.9.=16 dní; 10/2011: 31 dní; 11/2011:30 dní; 12/2011: 31 dní; za roky 2012,2013 a 2014: 3 x 365 dní), a nie 1567 dní ako to žiadala žalovaná. Na základe týchto výsledkov súd vyčíslil sumu nájmu pri užívaní celej nehnuteľnosti za obdobie od 15.9.2011 do 31.12.2014, pri počte 1203 dní a nájme 3,17 eur denne v celkovej sume 3813,51 eur. Žalovaná vlastní polovicu z nehnuteľností a preto vydělil sumu 3813,51 eur dvomi a taktó vyšla suma 1906,755 eur ktorá predstavuje pohľadávku žalovanej. Žalovaná si v rámci konania však uplatnila len sumu žalovanej istiny 2.443 eur.

38.6 Na základe vyššie uvádzaných záverov si súd ustálil, že došlo k stretu pohľadávok dňa 11.9.2014. V tento deň predstavovala pohľadávka žalobkyne sumu istiny 2.443 eur a sumu úrokov 447,43 eur (za obdobie od 09.08.2012 do 11.9.2014). Žalovaná si uplatnila pohľadávku na započítanie vo výške 2.443 eur. Pri stretnutí dvoch oprávnených vzájomných pohľadávok došlo k zániku pohľadávky 2.443 eur. Z toho vyplýva, že žalovanej ostala povinnosť zaplatiť úroky z omeškania, ktoré si žalovaná uplatnila v správnej zákonnej výške. Súd nepriznal žalobkyni úrok z omeškania od 01.8.2012 ale až od 09.08.2012 vychádzajúc z myšlienkového pochodu, že žalobkyňa nepreukázala, či k koncu júla 2012 žalovaná prevzala kúpnu cenu. Súd vychádzal z toho, že kúpna zmluva bola na kataster doručená 9.7.2012, lehota na zavkladovanie je v zmysle katastrálneho zákona najneskôr do 30 dní. Čiže najneskôr 9.8.2012 bola zmluva zavkladovaná, t.j. došlo k zmene vlastníckeho práva k zdedením pozemkom a teda najneskôr v tento deň mala byť kúpna cena žalovanej vyplatená. Na základe týchto skutočností súd vyhovel žalobkyni v časti, uložiť povinnosť žalovanej doplatiť úrok z omeškania za obdobie od 09.08.2012 do 11.9.2014 vo výške 447,43 eur.

39. V závere súd už len dodáva, že vzhľadom na spôsob rozhodnutia sa už nezaoberal návrhom žalobkyne prihladať v súlade s dobrými mravmi na sumu 12 000 Kčs v minulosti platenú žalovanej odkazujúc na konanie OS Skalica sp. zn. 7C/97/2015 a to z dôvodu, že to považuje za nadbytočné, riešené už v konaní sp. zn. 7C/97/2015.

40. Podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Podľa § 263 ods. 1 C.s.p., ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

43. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. a posudzoval čistý úspech strán sporu. Žalobkyňa žiadala od žalovanej zaplatiť istinu 2443 eur s úrokom z omeškania bez konkrétneho vyčíslenia a žalovaná žiadala započítať jej pohľadávku do výšky 2443 eur. Čiže žalobkyňa bola úspešná len v časti úrokov z omeškania (447,43 eur). V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci súd zisťoval porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Ak strana nemá

plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. júna 2011, sp. zn. 8 Sžo 215/2010), prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Pritom nie je povinnosťou všeobecného súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadnuť na dôvod zamietnutia žaloby vo veci samej (Uznesenie Ústavného súdu SR z 30. septembra 2014, sp. zn. II. ÚS 599/2014). Z pohľadu náhrady trov konania je podstatné, či bola strana sporu neúspešná, resp. v akom rozsahu bola neúspešná. Vzhľadom na charakter, v akej súd žalobe vyhovel (priznal časť úroku z omeškania, ktorý úrok žalobca sám v žalobe nevyčíslil), súd vychádzal z toho, že pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, lebo žalobkyňa príslušenstvo (úrok z omeškania) nevyčíslila vo svojej žalobe (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. novembra 2008, sp. zn. 6 Obo 243/2007). Súd je toho názoru, že úspech či neúspech strán sporu je rovnaký (50%) a nevyčíslený uplatnený úrok z omeškania súd nepovažuje za fragment, na ktorý sa má prihliadať pri zisťovaní úspechu, preto súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).